

ΚΑΤ' ΑΝΑΓΚΑΙΑΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΤΟΠΙΚΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Η άμοιβαίοτητα είναι ο νόμος της αγάπης
Λακωνταίρ

Κύριον θέμα του προηγούμενου φύλλου μας υπήρξεν η αλληλεγγύη των Κυθηρίων εκτός της νήσου. Σήμερον θα εξετάσωμεν την αλληλεγγύην των Κυθηρίων εντός της νήσου συγγεομένην με τον τοπικισμόν. Καί επειδή ούτος προηγείται ιστορικώς, ως αρχίσωμεν από την αφεντιάν του. Τοπικισμός είναι ή παρά κατοίκων μικρᾶς εἰ δυνατόν περιφέρειας μετὰ φανατισμοῦ υπεράσπισις τῶν συμφερόντων αὐτῆς καὶ κατὰ πάσης ἐτέρας. Ὁφείλεται δὲ εἰς παράγοντας βιολογικοὺς καὶ ἱστορικοὺς. Εἰς τοὺς πρώτους ἀνήκει τὸ ἀντικεινῶν ἐνστικτὸν ὡς «κεφαλὴ γωνίας» τοῦ ἀνθρώπινου ἐγωῖσμοῦ. Εἰς τοὺς δευτέρους, τὸ σύνολον ἀταβιστικῶν ὑπολειμμάτων ἐξ ἀντιστοίχου τρόπου ζωῆς. Αἷτια παραγωγικὰ, γεωγραφικὰ κ.ά. συνέτρεξαν παλαιότερον εἰς τὴν ἴδρυσιν πολλῶν ἐσωτερικῶν βασιλείων ἐν ἔθνους καὶ τὴν πρόκλησιν πολέμων ἐξοντώσεως μεταξὺ ὁμογενῶν, ὡς φυτώρια βεβαίως πατρίδων. Ἀκριβῶς, ὁ ἐνθουσιώδης τῶν πατριώτης ἐκείνους μετουσιώθη εἰς σύγχρονον τοπικισμόν, ἀπληροῦν τὴν ζωὴν τοῦ προγόνου τοῦ ὑπὸ μορφῇ ἱστορικοῦ βρυκόλακος. Καὶ εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὅποιαν ἂν γένει ἀνάπτυξις τοῦ πολιτισμοῦ ἐπεκτείνει τὴν ἐπαφὴν καὶ τὴν ἀλληλεξάρτησιν λαῶν, χάριν γενικωτέρων συμφερόντων αὐτῶν.

Ὁ τοπικιστὴς ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν οἰκογένειαν, τὸ χωριὸν καὶ τὴν κοινότητα, λιγώτερον ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν τοῦ. Ἐθνισμός, ἀνθρωπισμός καὶ θρησκεία, λειτουργοῦν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ κατὰ τρόπον διεστραμμένον. Ἐμπαθὴς καὶ θρασύδειλος, προθύμως χρηματίζει νταξὶ καὶ τραμπούκος, ἀλλὰ ἥρωας ποτέ. Ἡ πολεμικὴ τοῦ ἔχει μυστικὰ ἐλαττήρια τὴν ἰδιοτέλειαν καὶ τὸ μῖσος. Ἐν κατακλείδι, χάριν τοῦ σαρκίου τοῦ προσβάλλει τοὺς πάντας, ἐν δὲ δὲ κινδύνῳ μετατρέπεται εἰς... λαγόν. Κοπιζόμενος ἐνίοτε διὰ τὴν περιφέρειάν του, θυσιάζει ἐάν ἡμπορὴ πλείστας ἄλλας. Ὅπου δὴποτε δρᾷ καταντὰ τροχοπέδη, ὡς φυσικὸς ἀντίπαλος καὶ τὸν συνεργατῶν τοῦ ἀκόμῃ. Τυχάνει κατ' ἐξοχὴν στοιχεῖον ἀντιθέσεως, ἀντιζηλίας, μονολιθικότητος καὶ μανίας τοῦ ἀρχεῖν, κεκαλυμμένης ἐπιμελῶς. Ὡς ἀτομιστὴς ἀποβαίνει ἐπικίνδυνος ἐχθρὸς ἐκ τῶν ἑσῶ, οἰαδήποτε παρατάξεως. Εἰδικὸς ἐπ' αὐτοῦ θέλομεν ἀσχοληθῆναι προσεχῶς.

Ὁ τοπικισμὸς εἰς τὴν πατρίδα μας ἔχει βαθεῖας ρίζας, εὐτυχῶς ὅμως ὅχι πολλὰς. Ἐλάχιστοι δεκάδες Χωραϊτῶν καὶ ἄλλοι τόσοι Ποταμιτῶν κυριαρχοῦν ἀπὸ θανάσιμον μῖσος ἐναντίον ἀλλήλων, προφασίζόμενοι ὅτι ἀγανατίζονται ὑπὲρ βωμῶν καὶ εἰδῶν, κατὰ τὸν καλὸν τρόπον ἐκείνου. Καὶ διοχετεύουν διὰ τοῦ παραδείγματος τὸ φθοροποιὸν δηλητήριον εἰς τοὺς ἀγαθοὺς ὁμοχωρίους τῶν καὶ τὰς ἄλλας κοινότητας. Αἱ ὕστεραι καὶ τῶν ὁμοῦ κραυγαὶ ἀποτελοῦν τὰς τελευταίας ὑλάδας ἐκπνέοντος θηρίου. Οἱ καιροὶ τοὺς σαρώνουν ἀλύπητα. Δὲν ὁμιλοῦμεν πρὸς αὐτοὺς διότι γνωρίζομεν ὅτι θὰ παραμείνουν ἀμετανόητοι μέχρι τάφου.

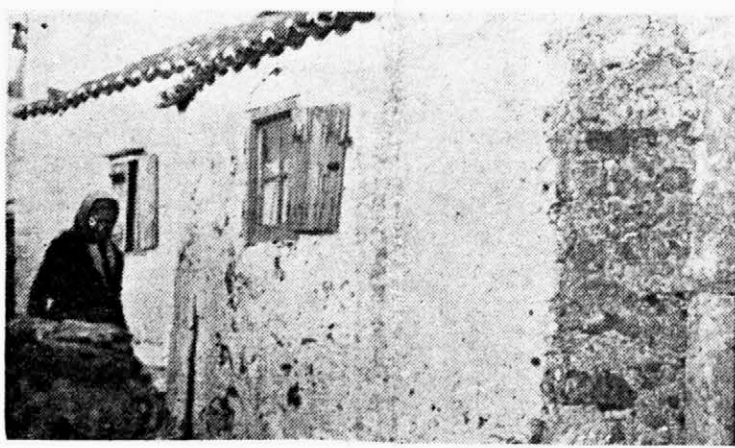
Ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὴν μεγίστην πλειοψηφίαν τοῦ χωρικοῦ, τοῦ ψυχικῶς ἀδιαφθόρου Κυθηραϊκοῦ λαοῦ.

Κυθηριοὶ πατριῶται, Ἀνῆκετε εἰς τὸν ἀντίποδα τοῦ τοπικισμοῦ τὸν ἀλτρουισμόν, ὡς ἀκρογωνιαίον λίθον τοῦ πατριωτισμοῦ σας. Εἰς τὴν καλωσύνην, προσήνιαν καὶ μακροθυμίαν σας, ὀφείλεται ἡ εὐρεῖα φήμης σας ὡς φιλησυχῶν καὶ νομοταγῶν πολιτῶν. Παρουσιάζεται ἐντόνως ἀνεπτυγμένον τὸ κοινωνικὸν αἶσθημα, βασικὴν προϋπόθεσιν τῆς ἀλληλεγγύης πού μετατοπίζει τὸ διαφέρον ἀπὸ τὸ ἄτομον εἰς τὸ σύνολον.

Ὁ πατριωτὴς ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν οἰκογένειαν, τὸ χωριὸν καὶ τὴν κοινότητα μέχρις αὐτοθυσίας. Καὶ εἰς τὰς σχέσεις μετὰ ἄλλας κοινότητας, πλειοδοτεῖ στοργικῶς καὶ ὑπὲρ ἐκείνων. Αὐτὸς οἰκοδομεῖ, ὁ ἄλλος γκρεμίζει. Ὁ εὐγενὴς προσανατολισμός του δὲν εὐνοῦχίζει τὴν προσπάθειαν πρὸς ἀξιοποίησιν τῆς οἰκείας περιφέρειας—ὡς κακῶς φημολογεῖται—ἀλλ' ἀντιθέτως τὴν χαλυβδώνει. Τὴν τροφοδοτεῖ μετὰ ἰσχυρὴν ἰκανὴν ὥπως ἀντιμετωπίζει πᾶσαν ἀντιξοότητα. Κτυπᾷ συντριπτικῶς τὸν μέσα καὶ ἔξω τοπικισμόν, ἀλλὰ πρὸς διόρθωσιν τοῦ κακοῦ καὶ εἰς τὸ κέντρον τοῦ στόχου, δηλ. μόνον τὸν ἔνοχον καὶ μέχρι τοῦ βαθμοῦ ἐνόχου τοῦ. Οὐδέποτε ὁμοῦς βάλλει ἐναντίον ὁλοκληρῶν ἀθώων λαοῦ, ὡς π.χ. τῆς μεγίστης πλειοψηφίας τοῦ Ποταμοῦ ἢ τῆς Χώρας.

Μόνον ἡ ζωηφόρος αὐτὴ πνοὴ τοῦ πατριωτισμοῦ ἀναδεικνύει τοὺς ἥρωας. Κυρίως εἰς αὐτὸν στηρίζουν τὰς ἐλπίδας τῶν μικρὰ καὶ μεγάλη πατρίς, ἀνθρωπιστικὴ κατανόησις καὶ πίστις ἐπὶ τὸ θεῖον. Ἐπ' αὐτοῦ θεμελιῶνται καὶ πᾶσα ὑγιὲς ἐκδήλωσις διὰ τὴν παγκυθηραϊκὴν πρόδοδόν μας. Ὑπάρχουν πλείστα παγκυθηραϊκά προβλήματα πού ἀπαιτοῦν ἀντίστοιχον γραμμὴν πρὸς ἐπίλυσιν τῶν. Τουρισμός, συγκοινωνία, βιομηχανία, μοναί, ἀρχαιολογικὸι χώροι κ.ά. προσδοκῶν ἀπὸ πολλοῦ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν. Ὅχι δὲ μόνον διακοινωνικὰ, ἀλλὰ καὶ πλείστα ζωτικὰ ἐσωκοινωνικὰ ἀνάγκα συμπίπτουν εἰς τὸ πλᾶσιον τοῦ λαμπροῦ ἐνδιαφέροντος τοῦτου. Ἰδοὺ διατὶ ἐπιβάλλεται σήμερον ἡ κατανόησις καὶ ἡ σύμπτωσις μεταξὺ μας. Ἐπείσθη πλέον ὁ καιρὸς πρὸς ἀφύπνισιν. Ἀναπαυτικὸν τὸ ἀκολουθεῖν τὴν πεπατημένην ἀφ' ὅλης πάντοτε ἀσφαλῆς. Κατὰ τὴν ὥραν ὁδηγεῖ πρὸς κρημνὸν εἰς ὃν ἐμπαθεῖς καὶ ἀλόγιστοι ἐμπεσοῦνται. Μόνον δὲ τετράποδα σύρονται ὡς ἄβουλα ὄντα, οἱ ἄνδρες ὁμοῦς ποτέ.

Δι' ὅλους λοιπὸν τοὺς ἀνωτέρω λόγους θερμῶς ἐπικαλούμεθα σήμερον τὴν πατριωτικὴν ἀλληλεγγύην ὅλων τῶν Κυθηρίων ἐδραζόμενων ἐπὶ παγκυθηραϊκῆς γραμμῆς πρὸς ἀσφαλὴ ἐπίλυσιν τῶν ζωτικῶν προβλημάτων αὐτῶν. Πρὸς

Στὴ ρούγα

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΕΣ ΤΟΠΟΘΕΣΙΕΣ
(ΛΙΜΙΩΝΑΣ)

Διαδίδοντας τὸ Μυλοπόταμο καὶ προχωρώντας πρὸς κάτω κατὰ τὰ δυτικὰ τοῦ Νησιοῦ ἀπὸ ἐνα κατακόρυφον πρὸς μόλις διακρίνεται ἡ ὑπαρξὴ του, φραμμένον θάλασσας ἀπὸ κέντρον, πρὶνὸς καὶ σκίνοῦ, καὶ ὅλο κατηφορίζοντας θ' ἀντικρίσῃς δίχως νὰ τὸ θέλῃς δύο χαμῶσιπτα. Τὸνα ἀπὸ δαῦτα εἶναι ὁ «Αἰ Νικόλας, ἡ ἐκκλησία τοῦ ἀπόκρυφου τοῦτοῦ μέρους πού λέγεται Λιμῶνας».

Καὶ σὰν προχωρήσῃς στὸ πρόβαλμα θ' ἀναδιδῇς ἴδια κάτω ἀπὸ τὰ πόδια σου καμμιὰ δεκαεὶα μόνοςπιτα, θολωτά, ἀραδιαστά, κολλημένα μετὰ μεσοτοιχίας τῶν πλάϊ σ' ἄλλο. Δὺς κάδους πρὸς παραμάσκαλα κρατᾷ ὁ καθ' ἑναὶ τὸς ἀκόμα ἀπὸ τρία-τέσσαρα τέτοια μονόσπιτα φαγωμένα ἀπὸ τὴν πολυκαίρια καὶ τὴν ἀμύρα τῆς θάλασσας καὶ πού στενεύοντας κατὰ τὸ πέλαιον κλείνουν ἀνάμεσά τους μιὰ θάλασσα καθαρὴ, πεντακάθαρη, πρασινογάλαζα πού κοιτάζοντας ἀπὸ τὸ πρόβαλμα σ' ἀφήνουνε τούτα τὰ φιλόξενα νερά νὰ θλέπῃς δίχως γυαλὶ τὸν πάτο γιομάτο ξέρες καὶ ἀχινούς, καί, πού καὶ πού σὰν τοπάδες, τὰ «νέτα».

Γιαλὸ-γιαλὸ, ἀντικρίσας δαμένες τρεῖς-τέσσερες ψαρόδρακες πού κουβαλοῦνε στὸ κουφάρι τους, πότε ψαράδες λιοκαμένους ξερακιανούς πού με δαῦτες δουλεύοντας «ἀλμπα» καὶ «πρίμα σέρα» βγάνουνε μερονυχτὶς τὸ φωμῖ τους καὶ πότε πάλι ἐρασιτέχνες ἀπειρους παραθεριστὲς ταλαιπωρῶντας τες μετὰ τὴν ἀτζαμοσύνη, τὴν ἀπειρία τους καὶ τὰ ξεράτα τους.

Κάθε μιὰ τους δῶ ἀπὸ τοῦτους τοὺς ἀνθρώπους κουβαλεῖ ὅλα κείνα τ' ἀπαραίτητα κληρονομικὰ τέξνια τῆς ψαρικῆς, παροχά, κέρτους, ἀθρινεῖς, συρτές, πετονιές καὶ ὅτι ἄλλο φωτίσῃ ὁ Θεὸς τὸν καθέναν καὶ ὅτι ἄλλο τοῦ ἐπιτρέπει ἡ πεῖρα καὶ τὸ τῆς θάρρους του.

Καὶ κείνη ἡ ἀμουδιά! Πόσες φορές δὲν κάσαμε κατὰγιάλα μεσημέρι καὶ ἀπόγευμα ὕστερ' ἀπὸ τὸ μπάτιο, μὰ καὶ νύχτα, ἀργά, παρέα ὅλοι μαζωμένοι, παραθεριστὲς καὶ ψαράδες κουβεντιάζοντας σχεδὸν τίς πιότερες φορές γιὰ ὅλες τίς θάλασσες καὶ τὰ σεκέλια τους μὰ καὶ ἔξω ἄλλ' ἄλλ' γιὰ τούτη δὲ τὴ θάλασσά ἐν ἡμῖν, καὶ ὕστερα πάλι τραγουδώντας δῶ στὸ γιαλὸ μέσα στὴ

Σα. Μὰ κείνο πού εἶν' ἀλήθεια, εἶναι πῶς ἀποτελεῖ ἕνα κομμάτι γῆς, γῆ πού τόσο συχνὰ στὴν πατρίδα μας ἀκουμπᾷ τὴ θάλασσα καὶ γλύφεται ὁλοχρόνις ἀπὸ δαύτην, γῆ νησιώτικη Ἑλληνική, ῥετούσαριμένη ἀπὸ τὸ ἰδιότυπο τῆς περιοχῆς, γῆ ξερὴ μὰ ζωντανὴ καὶ θάλασσα ὕγρὴ μὰ φιλόξενη.

ΧΑΡ. Δ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ἐπιτάχυνσιν δὲ καὶ συντονισμόν τῆς κινήσεως, δέον ὅπως ἀκολουθῇ αὕτη ρυθμὸν ὁργανώσεως μετὰ τὴν ἴδρυσιν «Παγκυθηραϊκῆς Ἐπιτροπῆς κοινῆς Ὁφελείας» μόνης ἰκανῆς νὰ βαδίσῃ ἐπὶ προγράμματος. Διὰ τὴν πραγματικὴν τῶν σωτηρίων ἐπιδιώξεων τούτων, ζητοῦμεν πλήρη κατανόησιν ἀπὸ τοὺς ἀγαπητοὺς μας συμπατριώτας, θάρρος ἀκατάβλητον, ἀποφασιστικὴ σιδηρὰ καὶ σταθερότητα βράχου.

Ἀς ὁμονήσῃς καὶ ὅς ἐννοθῶν, διὰ νὰ καταστήσῃς τὰς δικαίας ἀξιώσεις τῶν σεβαστὰς ὅπου δεῖ.

Ι.Α.Τ.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΛΗΓΗΝ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ
ΣΠΟΥΔΑΖΟΥΣΑ ΝΕΟΤΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΗΜΙΑ

Τοῦ κ. ΧΑΡΑΛ. ΝΙΚΟΛΑΚΑΚΗ ΑΝΤΙΡΧΟΥ Π.Δ.

Ἡ ἐξέλιξις τῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας, ἥτις ἐπιφέρει σήμερον εἰς πάντα νέον ἢ νέαν ὅπως ἀποκτῇ σπουδαστικὰς γνώσεις μέχρι τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσως, ἔχει δημιουργήσει ὑπερπληθυσμὸν ἀποφοίτων τῆς ἐκπαιδεύσεως ταύτης.

Ἡ μέχρι τοῦ σημείου αὐτοῦ δὲ μόρφωσις τῶν νέων, δημιουργεῖ εἰς αὐτοὺς ἐντονότατον αἰσθημα ἐπιθυμίας περαιτέρω μόρφωσως καὶ προοπτικὰς σταδιοδρομίας διὰ συνέχισιν τῶν σπουδῶν τῶν εἰς Σχολὰς Ἀνωτέρας καὶ Ἀνωτάτας τεχνικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς. Οὕτω ἐδημιουργήθη ὁ κόσμος τῶν κατ' ἔτος ὑποψηφίων πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὰς Σχολὰς ταύτας. Καὶ αὐτοὶ ἀποτελοῦσιν οὕτως εἰπὴν τὴν προσφορὰν. Ἐρχεται ὅμως ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἡ ζήτησις.

Δηλαδή ἡ δυνατότης ἱκανοποιήσεως τῶν πόθων καὶ φιλοδοξιῶν τῶν νέων αὐτῶν. Τὸ μέρος τοῦτο συνιστοῦν οἱ παράγοντες δυνατότης εἰς χώρους καὶ οἰκονομικά, τεχνικά καὶ ἐπιστημονικά μέσα τῶν ἐνδιαιφερομένων ἀντιστοιχῶν ἀνοτήτων καὶ ἀνωτάτων τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν Σχολῶν, καὶ αἱ ἀντίστοιχοι προοπτικαὶ τοῦ κράτους πολιτικαὶ καὶ οἰκονομικαί. Οἱ παράγοντες τοῦ δευτέρου μέρους καθορίζουσιν κατ' ἔτος τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσαγομένων εἰς τὰς Σχολὰς ταύτας. Ὁ λόγος οὗτος ἡγαγεν εἰς τὴν καθιέρωσιν τῶν κατ' ἔτος εἰσιτηρίων ἐξετάσεων πρὸς ἐπίτευξιν εἰσαγωγῆς τοῦ καθορισμένου ὁρίου κατὰ σειράν ἐπιτυχίας.

Συμβαίνει ὅμως τὸ ἑξῆς: Κατ' ἔτος ἀποφοιτοῦσιν τῶν Γυμνασίων περὶ τὰς 10.000 μαθητῶν. Αἱ ἐν τῷ Κράτει Σχολαὶ βάσει τῶν προεκτεθέντων περιορισμῶν ἀπορροφῶσι κατ' ἔτος περὶ τοὺς 3.000 ἐξ αὐτῶν. Εἰς τοὺς οὕτω ἐναπομένοντας διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος 7.000 προστίθενται καὶ αἱ 10.000 τῶν ἀποφοιτούντων τῶν Γυμνασίων κατ' ἑκάστον νέον ἔτος. Καὶ οὕτω διὰ τῆς κατ' ἔτος προσθήκης εἰς τοὺς ἐναπομένοντας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν νεοερχομένων, ὁ ἀριθμὸς συνεχῶς ὀγκοῦται καὶ δημιουργεῖται ἡ στρατιὰ τῶν υποψηφίων τῶν διαφόρων Σχολῶν ὅτινες ἐφορμῶσι κατὰ ἑκατοντάδας διὰ τὴν κατάληψιν δεκάδων θέσεων.

Αἱ Σχολαὶ πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ἱκανωτέρων (μᾶλλον τυχευτέρων) ἐκ τῶν ὑπερπληθῶν υποψηφίων, θέτουσιν εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις θέματα αὐτὰ ἐν πολλοῖς δὲν εἶχον διδαχθῇ

ΕΤΣΙ ΜΙΛΗΣΑΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΑΜΟ...

Ὁ γάμος εἶναι πάντα ἕνα εὐτράπελο καὶ εὐχάριστο θέμα κουτοπολιοῦ. Θέμα πρόσφορον γιὰ ἐπιδείξει πνεύματος καὶ σπατάλη μιλανῆς. Πολλοὶ μιλᾶνε γιὰ τὸ γάμο. Μερικοὶ γιὰ νὰ τὸν κοροϊδέψουν. Ἄλλοι γιὰ νὰ τὸν διαφημίσουν. Πρὶν ποῦμε δικές μας γνώμες, θ' ἀκούσωμε μετ' ἐνέπειαν καὶ κατανόησιν τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ, ὅπως τὰ διατυπώσανε οἱ βιβριτοῦχοι τοῦ πνεύματος. Ὁ Μὼμ γραφεῖ πῶς «Ἐκεῖνος πού φοβάται τὴν μοναξιά, δὲν πρέπει νὰ παντρευταί». Νομίζει ὅτι ἡ γυναῖκα δὲν θὰ μπόρῃ νὰ καταλάβῃ τὸν ἄντρα-σὺζυγο. Ὁ Ὁσκαρ Οὐάιλντ τὸ σημειώνει πῶς ἐπιγραμματικὰ: «Ἡ πραγματικὴ βάση τοῦ γάμου εἶναι ἡ ἀμοιβαία ἑλλειψις κατανοήσεως. Πῶς μαθαίναται τὰ πράγματα ἀπὸ τῆς βενόνας, ἀφοῦ γι' αὐτὸν «Ὁ γάμος εἶναι μιὰ μεγάλη συζήτησις γεμάτη διαφωνίας». Μὰ ἄλλος εἶπει ἐκείνος πού τὸ παρακάνει ὁ Νίτος: «Ὁ γάμος θέτει τέρμα σὲ πολλὰς πρόσκαιρες μικρὰς τρέλλες γιὰτὶ ἀποτελεῖ μιὰ μόνιμη μοῖρα» λέει. Ὁ Ἀντιφάνης τὸν θεωρεῖ σὰν τὴν «ἐσχάτην δυστυχίαν» καὶ ἡ Σοφία Ἀρνού τὸν παρομοιάζει μετὰ τὸ φύσημα ἀνέμου πού σβήνει τὴν φλόγα τῆς ἀγάπης. Ἐχει καταντήσει λαϊκὴ παροιμία ἡ παρακάτω φράση πού συναντιέται σὲ πολλὰ κοριτσιῶτα: «Λευκομάτα», δηλ. «Ὁ γάμος εἶναι ὁ τάφος τοῦ ἔρωτος». Ὁ Δουμάς πατέρας μετὰ μιὰ τραγικὴ (γιὰ τοὺς συζύγους!) εἰρωνία παραδέχεται πῶς «Τὰ δεσφὰ τοῦ γάμου εἶναι τόσο βαρεὰ, πού κάποτε χρειάζονται τρεῖς γιὰ νὰ τὰ σηκώσουν».

Φυσικὰ ὑπάρχουν καὶ οἱ αἰσιόδοχοι. Αὐτοὶ πού εἶδαν στὸ γάμο μιὰ πηγὴ χαρᾶς. Ὁ Μπέρναρ Σὼ ἀναφέρει: «Σκέπτομαι νὰ πάρω καὶ πέμπτη γυναῖκα. Γιὰτὶ ὅχι; Ὁ Σολωμὸν πού παντρεύτηκε ὁκτακοῖες ἔγινε τὸ συνώνυμον τῆς σοφίας». Ἀργεῖ τὸ εἶπε ἀγάπη γιὰ τὴν γυναῖκα ἢ ἀπὸ ἀγάπην γιὰ τὴν σοφία; Ἀν ὁμοῦς ὁ Σὼ ἀστευότατον, δὲν ἔκανε τὸ ἴδιο καὶ ὁ Αἰσχύλος σὰν χάραξ τοὺς στίχους: «Ἐν ἱερὸς καὶ ἀνώτερος καὶ ἀπ' ὄρκο, τ' ἀντρώπουν ὁ μοιραῖος δεσμός καὶ ἡ κλίνη». Ὁ Λούθφον γραφεῖ ὅτι «ὁ Θεὸς ἔθεσε τὸν τύπο τοῦ γάμου διὰ τῆς δημιουργίας. Ἐκαστον πλάσμα ζητεῖ τὴν τελειότητά του εἰς ἕν ἄλλο». Τὸν γάμο ὁμοῦς ἐξυψώνει περισσότερο ὁ ἐξῆς λόγος στὴν Ζένδ-Ἀβέσσα: «Ὁ γάμος εἶναι γέφυρα πού ὁδηγεῖ στὸν οὐρανόν».

Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν δύο ἀντιθέτων παρατάξεων ὑφίσταται καὶ ἡ παράταξις τοῦ κέντρου. Γιὰ τὸν Λόκολν λοιπὸν «ὁ γάμος δὲν εἶναι οὔτε κόλασις, οὔτε παράδεισος. Εἶναι ἀπλῶς καθαρτήριο». Ὁ Τζῶν Μπάρνμυρ παραδέχεται τὴν συζυγικὴν εὐτυχίαν καὶ τονίζει ὅτι «ἡ εὐτυχία ἐνὸς παντρεμένου ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τοὺς ἀνυπαντρώτους». Ὁ Ἀντρέ Μωρουά δίνει μιὰ σπουδαία συμβουλὴ: «Ὅποιος εἶναι διαρκῶς ἐρωτευμένος πρέπει ν' ἀποφεύγῃ τὸν γάμο». Μὰ καὶ ὁ Σωκράτης ἐδίδασκε τοῦτο: «Νὰ παντρευτῇτε ὁπωσδήποτε! Ἄν πάρετε μιὰ καλὴ γυναῖκα θὰ ζήσετε εὐτυχισμένους. Ἄν πάρετε μιὰ κακὴ θὰ γίνεσθε φιλόσοφοι. Νὰ συμπεράνωμε ὅτι ὅλοι οἱ φιλόσοφοι εἶχαν πάρει κακὰς γυναῖκας;

Πάντως ἔνα εἶναι τὸ σωστὸ: πῶς γιὰ τὸν γάμο δὲν πρέπει νὰ

ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κε Διευθυντά,

Είς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ ἀγαπητοῦ «Κυθηραϊκοῦ Τύπου» ἀγριάζετε τὸν Γεωργικὸν καὶ Μελισσοκομικὸν Συνεταιρισμὸν ἐν Μυλοποτάμῳ διὰ «ἀπεκοιμήθη». Δυστυχῶς ὑπάρχει ἀδράνεια ἀφελομένη εἰς τὴν ἑλλειψιν ἀνθρώπων, τὴν ἀντιδράσιν μερικῶν καὶ τὴν κοινὴν δυσπιστίαν εἰς κάθε καινοτομίαν. Ἐχομεν πολλὰς ἀνάγκας κυρίως ὅπως ἐνδεξιμένη θὰ ᾔτο σήμερον ἡ ἀγορὰ συνεταιρικοῦ τρακτέρ, τὸ ὅποιον θὰ ἤμποροῦσε νὰ ἐξυπηρετήσῃ πολὺ. Ἀλλ' ἀπαιτεῖται προσπάθεια διότι τὰ ζητήματα δὲν λύνονται εἰς τὰ τραπέζια καὶ τῶν καφετειῶν μὲ σχέδια μεγεληπτόβλα ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ πλατάνου.

Ἐκ τοῦ Γεωργικοῦ Συν/σμοῦ
Μυλοποτάμου

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ὁ ἀείμνηστος ἀρχιμανδρίτης Μόρμωρης μὲ τὸν πρόεδρο τῶν Λογοτεχνῶν κ. Γ. Σαμπολῆ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης Κυθήρων, εἰδοποιεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους παραγωγούς τῆς περιφέρειας τοῦ, ὅπως ὑποβάλλουν ἐγκαιρῶς τὰς αἰτήσεις των διὰ τὴν χορήγησιν, μεσοπροθέσμων δανείων (δὲ ἀγορὰν ἀντλητικῶν συγκροτημάτων ζῶων ἐργασίας, ἀγελάδων κλπ.).

ΤΟ "ΠΑΓΚΥΘΗΡΑΪΚΟΝ,"

Τὸ νοσοκομεῖον «Παγκυθηραϊκόν» ἐσημεῖωσεν τὴν κατωτέρω κίνησιν κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον.

Ἐγένοντο 7 τοκετοί, 49 μικροβιολογικὰ ἀναλύσεις καὶ προσήλθον εἰς τὰ ἐξωτερικὰ ἰατρεῖα 47 ἀσθενεῖς.

(Συνέχεια ἐκ τῆς πρώτης σελίδος)

ἐκφέρουν γνώμη οὕτε ὁ παντρεμένος οὕτε... ὁ ἀνύπαντρος! Γιατί οἱ μὲν παντρεμένοι θὰ εἶναι προκατειλημμένοι ἀπὸ τὴν δική τους ζωὴν, ἀρα δὲν θὰ μιλήσουν ἀντικειμενικά, οἱ δὲ ἀνύπαντροι δὲν θὰ δυνήθουν νὰ κρίνουν ὀρθὰ καὶ πού... δὲν γνωρίζουν! Ἐνὰς νέγρος τῆς φυλῆς Κικούγιου μπορεῖ νὰ ξέρῃ τί γεύσῃ ἔχει τὸ γαλακτομπούρεκο; Τὸ δοκίμασε ποτέ του; Ὁ γάμος θὰ εἶναι πάντα ἕνα πρόβλημα, ἕνα σταυρόλεξο ποὺ κανένας Ἀἰνστάιν δὲν θὰ μπόρῃ νὰ λύσῃ. Ἡ εὐτυχία ποὺ νομίζουν οἱ ἀνύπαντροι πὺς ὑπάρχει μέσα στὸ γάμο, δὲν ὑπάρχει. Οὐτε εἶναι πηγὴ δυστυχίας ὁ γάμος, ὅπως ἀποφαινόνται μερικοὶ παντρεμένοι. Γιατί ἡ εὐτυχία καὶ ἡ δυστυχία βρίσκονται μέσα μας. Γιατί ὁ παράδεισος καὶ ἡ κόλασις, γὰ νὰ θυμηθῶμε τὸν Καζαντζάκη, βρίσκονται μέσα μας. Νά, πόσο σωστά τοποθετεῖ τὸ ζήτημα ἡ Πέρλ Μπάκ. Γράφει κάπου: «Ὁ ἄνδρας ἀγαπᾷ τὴ γυναῖκα γιὰ καλὸ δικό του, καὶ ἡ γυναῖκα θεωρεῖ πολὺτιμὸν τὸν ἄνδρα γιὰ καλὸ δικό της. Μονάχα σὰν ὁ καθένας χωριστὰ νιώσῃ εὐτυχία μὲς τὴν ψυχὴν του, τότε εἶν' εὐτυχισμένοι καὶ οἱ δύο».

Ὁ ἑκακοστός Πέρσης ποιητὴς Σααδὴ στὸ τέλος κάθε ἱστορίας του, στὸ βιβλίον «Γκιουλιάν» παραθέτει μιὰ συμβουλὴν, ἕνα συμπέρασμα. Ἄν θελήσαμε νὰ τὸν μιμηθῶμε ἐδῶ, πρέπει νὰ ποῦμε πὺς «τί εἶναι γάμος» δὲν μαθαίνει κανεὶς ἀπὸ τὰ βιβλία, ὅσο καὶ ἂν τὰ σκαλίῃ. Καὶ σ' αὐτὸ καὶ σ' ὅλα τὰ μεγάλα ἐρωτήματα, μονάχος καὶ ἀλάθητος διδάσκαλος εἶναι πάντα ἡ Ζωή.

Διονύσιος Κουλεντζιάδης

ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

288
Ὁ κόσμος εἶναι τοῦ θεοῦ καὶ ὁ θεὸς τοῦ κόσμου καὶ ὁ πῖβουλος ὁ ἔροντας εἶναι θεὸς δικός μου.

289
Γιὰ μαύρα μάτια χάνομαι γιὰ γαλανά πεθαίνω καὶ ἂν πῆς γιὰ τὰ τσακίρικα στὸν ἀδὴ κατεβαίνω.

290
Ἀγάπησα στὸν Ποταμὸ ἀγάπησα στὴ Χώρα ἀγάπησα καὶ στὰ χωριά καὶ τί θὰ γίνῃ τώρα.

291
Πολλὰ χωριά μὲ κάψανε μὰ κείνο τὸ Λειβάδι ἀμπενοῦ τὸν ὄφρα μὲ κουβαλεῖ στὸν ἀδὴ.

292
Ἀνοῖξαν τὰ τριαντάφυλλα καὶ οἱ γαρφαλίνες ἀνοῖξαν τὰ παράθυρα καὶ ὄβραν τὶς κουρτίνες.

293
Δὲν ἤμπορὰ τὰ μάτια μου ψηλά νὰ τὰ σηκώσω καὶ τῆς καυμένης μου καρδιᾶς παρηγοριά νὰ δώσω.

294
Συγνεφιασμένε οὐρανὲ ποῦ μοιάζεις τὴν καρδιά μου κάνε τὰ σύγνεφα νερό νὰ οὐβύσουν τὴ φωτιά μου.

295
Σαράντα ὀργιές τὴν ἔσκαψα τῇ γῆς μὲ τὴ βελόνα γιὰ νὰ βρῶ δροσερὸ νερό νὰ πίνω τὸ χειμῶνα.

ΤΟ ΓΙΑΣΕΜΙ

Στοῦ σπιτικοῦ μου περβολιοῦ τὴν ἄκρη φυτρωμένο ἕνα χιονάτο γιασεμὶ ἀνθοῦσε μυρωμένο.

Καὶ μὲ λαχτάρω περισσὴ θωροῦσα νὰ ψηλώσῃ τὰ πλουμιστὰ κλωνάρια τοῦ σ' ἄλλα κλαριά ν' ἀπλώνῃ.

Σὰν πριγκιπέσσα φάνταζε τ' ὄριο μου περιβόλι καὶ ἔγώ διπλοκαμάραννα τοῦ κήπου μου τὴ σκόλη.

Κι ὅταν ἡ νύχτα τύλιγε θαμπὰ τὴν κάμαρά μου στὸ γιασεμὶ ψιθιρίζα τὰ πρῶτα δειρά μου.

Κάθε χαρὰ καὶ λύπη μου καὶ καθ' ἀνταρξίλα καὶ μὲ ἀπαντοῦσαν γλυκὰ τὰ τρυφερά του φύλλα.

Μὰ κάποια τύχτα σκοτεινὴ βαρεῖα συννεφιασμένη τ' ἀνάλαιφρό μου γιασεμὶ στὴ χειμῶνιά πεθαίνει.

Τώρα δὲν ἔχω ποῦ νὰ πῶ τοῦ χωρισμοῦ τὸν πόνο καὶ ἀπ' τὸ μικρὸ μου σύντροφον τὸ χῶμα μένει μόνο.

ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

Κατὰ τινὰ παράδοσιν, Κεφαλωνίτης ἐτοιμαζόμενος διὰ ταξείδι πρὸς Πειραιᾶ ἐπεσεκέθη τὸν μητροπολίτην τοῦ διὰ νὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ τυχὸν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ λόγῳ εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν φιλάνθρωπον δράσιν του. Οὗτος ἤρπην, ἀλλ' εὐρεθεὶς πρὸ ἐντόπου ἐπιμονῆς εἶπεν: «Ἐ, ἄμα γυρίσῃς μὲ τὸ καλὸ φέρε μου καμπόσους σγόμενους καὶ θὰ σοῦ πληρώσω τὰ ἐξοδα ὅλα». Ὁ ταξιδιώτης κατόπιν πολλῶν προσπαθειῶν ἀνεκάλυψεν εἰς Πειραιᾶ πεντέξη καμπουρήδες καὶ τοὺς παρεκάλεσε νὰ τὸν ἀκολουθήσουν ἰσχυρίζομενος ὅτι ὁ μητροπολίτης προετίθετο νὰ τοὺς συνδράμῃ, ὡς ἀδικηθέντας ἀπὸ τὴν φύσιν. Φθάσαντες εἰς Κεφαλωνίαν ἔτρεξαν ὁρῶντες βαθέως εἰς τὴν μητροπολιν καὶ ὁ ἀνθρώπος μας εἰσῆλθε πρῶτος εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἱερέως. «Δεσπότη μου σοῦ ἔφερα τοὺς σγόμενους». «Εὐχαριστῶ πολὺ· βάλε τοὺς στὸ ὑπόγειον νὰ μὴν ξεραθοῦν». Ὁ χωρικός ἐκπλαγεὶς ἐξέτελεσε τὴν παραγγελίαν. Κατὰ τὸν βράδυ ἐπεσεκέθη πάλιν τοὺς...κρατομένους εἰς τὴν σκοτεινὴν φυλακὴν τῶν νησιούκων εἰς βαρεῖαν ἀτμόσφαιραν καὶ διαμαρτυρούμενους ἐντόνως. «Ἐξοργισθεὶς ἀνῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπισκόπου διασκελιστὰ διπλὰ τὰ σκαλοπατία. «Δεσπότη μου, τί θὰ γίνῃ μὲ τοὺς σγόμενους;» «Α, νὰ! κατὰβρεξέ τοὺς

296
Μένα μοῦ πρέπει νὰ φορῶ ποικάμισο μ' ἀγκάθι νὰ μ' ἀγκελῶνῃ στὴν καρδιά νὰ βγαίνουν τὰ πάθη.

297
Ὅπου στὸν κόσμο γεννηθῇ χωρὶς νὰ ὑποφέρῃ εἶναι διαβάτης ποῦ περνᾷ καὶ τὴ ζωὴ δὲν ξέρει.

298
Ὅπ' ἀγαπήσῃ καὶ ἀρνηθῇ καὶ παῖξῃ καὶ γελάσῃ ἐφτά βολές ἡ μαύρη γῆς νὰ τὸν ἀναξερᾷ.

299
Τραγουδῆσα τραγουδῆσα πόνο» ἡ κεφαλὴ μου ὅσα τραγουδία νὰ σοῦ πῶ δὲν τὰ γροικὰς ποὺ μὲ.

300
Τὰ μάτια σοῦναι δικαστὲς τὰ φρύδια σου κριτὰδες καὶ μὲ καταδικάσανε νὰ ζῶ μὲ μαντινάδες.

301
Μομέντο νὰ σ' ἀντάμωνα γιὰ νὰ μοῦ πῆς τὰ μέλλεις μὰ μπῆκα στὰ σαράντα μου γιὰ τοῦτο δὲ μὲ θέλεις.

302
Θέλουν τὰ νεῖδα λεβεντιές καὶ ἄνθρωποι οἱ πεταλούδες καὶ ὅσες χτυποῦν τὸ πέταλο δὲν εἶν' ἀνυφαντοῦδες

(Λογογραφικὴ συλλογὴ τοῦ
«Κυθηραϊκοῦ Τύπου»)

Κ' ὅταν καλοκαιριᾶς αὐγὴ τὸν οὐρανὸ φωτίσῃ δὲν θάβρῃ τὸ λουλούδι μου νὰ τὸ καλημερίσῃ.

Ἀχι καὶ νάμουνα θεὸς ψυχὴ νὰ τοῦ χάρισω τὴν πεθαμένην του δροσιά νὰ ξαναφέρω πίσω.

Μὰ ποταμὸς ὅπου κυλᾷ στὰ πῖσω δὲν γυρίζει καὶ τὸ φτωχὸ μου γιασεμὶ δὲν ξεαναλουοῦδίζει.

Δίσα Καβάκου

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Ὅντες γλυκολιγώνστε δόλωμαρὰ μου μάτια χιλία κομμάτια γίνονται οἱ πύργοι, τὰ παλάτια.

Καὶ τοῦτος ὁ παλιότοχος ποῦ τὴν καρδιά μου κλείνει συλλογιστῇ τὸ λοιπὸ ἵνα μπορεῖ νὰ γίνῃ.

Ἀγριελῆς στὸ μάγουλο ἔχεις χωρὶς ἀστέια θὰ τζῆ κεντρώσω μὲ φιλιὰ γιὰ νὰ χουν τὴν ἀξία.

Ἐχεις ἑλῆς στὸ μάγουλο καὶ θὰ τζῆ ξεριζώσω γιὰτὶ μοῦ δίνουν μαχαίριες ὄντες θὰ σ' ἀνταμῶσω.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Γ.Κ.—Ἀθήνας. Ἡ συστηματικὴ καταχώρησις εἰδήσεων ἀπλῆς περιεργείας ἀποτελεῖ δημοσιογραφικὸν τυχοδιωκτισμὸν. Πλέον ἐπιλήψιμον τυγχάνει τὸ ἀνεξέλεγκτον αὐτῆς. Δὲν δικαιολογοῦμεθα ἱκανοποιούντες τὰ ἐγκληματικά, ἐκφυλὰ, ματαιοδοξὰ κ.λπ. ἔνστικτα καὶ κάθε γοῦστο ἀδιακρίτως. Πᾶσα διάθεσις νοθευμένων καὶ γενικῶς ἀκαταλλήλων εἰδῶν πρὸς ἀπόκτησιν κέρδους, εἶνε τὸ ὀλιγώτερον ἐπαγγελματικὴ ἀσυνειδησία. Ἡ δημοσιογραφία δὲν συγγενεῖ μὲ τέτοιες βρωμίες.

Π.Α.—Τριφυλίαν. Αἱ διαλέξεις, ἀνὰ τὸν μέτρον πολιτισμοῦ, ἀξιοῦν κοινὸν ἀναλόγου ἐπιπέδου καὶ ἀνταξίους πνευματικῶς ἡγέτας ὡς ὀργανωτὰς αὐτῶν.

Α.Μ.—Ἀρωνιάδικα. Διαπορούμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τὴν καθυστέρησιν ἀσφαλτοστρώσεως τμήματος τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ εἰς τὸ ἐνδιάμεσον Ποταμὸν—Ἀρωνιάδικον, ἀρξαμένης πρὸ πολλοῦ. Πρέπει νομίζομεν, οἱ κύριοι ὑπεύθυνοι νὰ δικαιολογήσουν τὴν σῆσιν τῶν πρὸ τῆς γενικῆς δυσφορίας.

Ε.Τ.—ἔξω δῆμον. Συμμεριζόμεθα τὴν ἀγωνίαν σας διὰ τὴν καθυστέρησιν περὶ τὴν ὁλοκληρωσιν λειτουργίας τοῦ «Παγκυθηραϊκοῦ» νοσοκομείου μας. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἀρμόδιοι, ὡς πληροφοροῦμεθα, ἐκφράζουν δυσἀρέσκειαν διὰ τὴν κατάστασιν αὐτήν. Εὐελπιστοῦμεν ὅτι ταχέως θὰ ἐπιλυθῇ τὸ σοβαρώτατον τοῦτο πρόβλημα, ἡ ἐκκρεμότης τοῦ ὁποῖου ἤρχισεν ἤδη νὰ προκαλῇ ἀναταραχὴν εἰς τὴν νῆσον. Οἱ ὑπεύθυνοι διαβέβαιον, νομίζομεν, ἀρκέτον θάρος καὶ ἀποφασιστικότητά πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν παντὸς ἐμποδίου.

Σ.Φ.—Ἀρωνιάδικα. Ὁρθῶς διαμαρτύρεσθε διὰ τὴν διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας Διακοφτιοῦ. Τακτικὴν συγκοινωνίαν ἐξετέλει μέχρι καὶ τοῦ 1956 ὡς γνωστόν, ὁ αὐτοκινητιστὴς κ. Παν. Μ. Καστρίσιος φιλοτιμῶς μὲ τιμὴν εὐθύνῃ 15 δρχ. μετ' ἐπιστροφῆς. Κάθε κίνησις ὁμοῦ συνδυάζεται μὲ ἔργα. Εὐελπιστοῦμεν ὅτι ὁ ἐνδιαφερόμενος θὰ κινήσῃ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀναγκαίων ἔργων τῆς ἀξιολογου περιφέρειας.

Π.Ι.Κ.—Πειραιᾶ. Μὰς ἐρωτᾷτε

τε τί γίνεται μὲ τὴν «Κυθηραϊκὴν Ἀτμοπλοῖαν». Ἀρμόδιοι πρὸς ἀπάντησιν εἶνε ἄλλοι καὶ ἴσως θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ ἔχουν πράξει, ἐφ' ὅσον ἐστράφησαν πρὸς τοὺς συμπολίτας δι' ἐνίσχυσιν τῆς κινήσεως.

Π.Σ.—Ποταμόν. Ὡστε ἀπὸ τὸ προηγούμενον κύριον ἄρθρον μας μὲ τίτλον «Ἡ ἀλληλεγγύη τῶν Κυθηριῶν» ἐπροσέξατε περισσότερον τὴν «ἀπεραντολογίαν» αὐτοῦ. «Πᾶν μέτρον ἄριστον, λοιπόν». Ἔτσι, ἀντὶ νὰ στραβῶνετὶ κανεὶς μὲ τὸ διάβασμα, τὸ μετρά καὶ ξεμπερδεύει.

Προσβῦτιδα Αἰκ. Π. Τὸ διστίχον σας ἀπηχεῖ βαθύτατον νόον. Ἀνάθεμά σε Αὐστράλια μὲ τίς πολλὰς σου λίρες ποῦ κανεὶς τὰ παιδιὰ ἀφρανὰ καὶ τίς μανάδες χήρες.

Ζ. Λιμάρη. Ἡ διαλεκτικὴ λαϊκὴ μαντινάδα σας Σὰν τὸ μαγανοπήγαδο τοῦτος ὁ κόσμος μοιάζει ὄντες γεμίζει ὁ ἕνας κοῦβας ὁ διπλῶς ἀδειάζει.

Ἀλλοῖμονον. Εἴχαμε καιρὸν νὰ μάθωμεν νέα σας πῶς τὰ περνάτε; Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν συνεργασίαν σας. Μὰς ἐνθουσίασαν ἰδιαίτερώς ἀρκετὰ σημεῖα τοῦ διηγήματός σας παθόντα διαφοροποιήσιν ἐνεκα βεβαίως ἡ καθαρῆς, ὡς π.χ. αἱ λέξεις ὕψος—ὑπὸς, τοῦ ποδὸς—τῆς ποδός, Ταμπούρια—Ταμπούρια κ.λπ.

Ι.Π.—Χώραν. Καλὰ τῆς τὰ λέτε τῆς ἀφιλοτιμῆς.

Θωροῦ το π' ἀφρονυχάζεσαι γιὰ τοῦτο τραγουδᾷς δὲν τραγουδᾷ γιὰ λόγου σου τὰ νεῖδα μου γιεντάω.

Μπουκ.—Κάλαμον. Ἰδού τμήμα τῆς ἐμμέτρου ἐπιστολῆς πρὸς συγγενὴ μετανάστην.

Τ' ἀγιοῦ Φιλίππου ἀνήμερα περῶσαμε ὥραια ποῦαζε ἡ θεὰ σου ἡ Μηνοῦ μία κατσίκα νέα.

Κάτω πὸ εἰκοσι χρόνῳ δὲν τὸ πιστεῖω νᾶτα καὶ τὸ χαλάσανε τὸ ζῶ μὲς τὰ καλὰ του νεῖδα.

ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΟΔΟΥ

Χάρης εἰς τὴν εὐγενὴ πρωτοβουλίαν τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ κ. Ζωῆς Μηνᾶ Κοντολέωντος (εἰς μνήμην τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς Μαρούσας Ἰ. Στρατηγῆ) καὶ τὴν ὡσαύτως οἰκονομικὴν συμβολὴν τοῦ Μυλοποταμίτου κ. Ἰωάννου Νικ. Ποτήρη, ἐπεσκευάσθη κατ' ὅλον τὸ μήκος ἡ κοινοτικὴ ὁδὸς (μονοπάτι) Κάτω Χώρας Μυλοποτάμου—Ἀγ. Σοφίας. Προσθέτως πληροφοροῦμεθα ὅτι κατηργήσθη ἐπιτροπὴ πρὸς ἐκσυγχρονισμόν τῆς εἰρημένης ὁδοῦ καταβάλλουσα σχετικὰς προσαρθείας. Εὐελπιστοῦμεν δὲ ὅτι θέλει τύχει πάσης δυνατῆς βοήθειας ἀπὸ τοὺς φιλοπροόδους Μυλοποταμίτας.

ΒΙΒΛΙΑ

Ἐξεδόθη καὶ πωλεῖται εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καθὼς καὶ εἰς τὰ Κύθηρα, τὸ βιβλίον «Λουλούδια στὸ βοῦρκο» τοῦ συμπολίτου κ. Παν. Ἡλ. Φαρδοῦλη, ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου καὶ ἀξιόλογον ἐμφάνισιν. Πρόκειται περὶ κοινωνικοῦ—αισθηματικοῦ μυθιστορήματος, μὲ βαθύτερον ἠθικοπλαστικὸν περιεχόμενον. Ἡ ὅλη ἐργασία παρουσιάζει σοβαρὰν τῶντι προσπάθειαν, ἀξίαν προσοχῆς καὶ μελέτης, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ ἐπανελθῶμεν προσεχῶς.

**ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ
ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ
ΑΘΑΝ. ΠΟΤΗΡΗ
Ἐξυπηρετήσεις ἀρίστη
Τιμαὶ λογικαί**

ΑΝΑΓΡΥΡΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Συμβολαιογράφος

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 8 ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ. 28.552

ΚΥΝΗΓΟΙ

Διὰ πρώτην φοράν μὲ τὴν «Κυνηγετικὴν Βλητικὴν» Θεοδ. Μαρσέλλου ἀποκαλύπτονται τὰ μυστικά τῆς βλητικῆς καὶ λύνονται τὰ προβλήματα ποῦ ἐνδιαφέρουν τοὺς κυνηγούς.

Τιμᾶται δρχ. 40 καὶ μὲ χαρτί πολυτελείας δρχ. 50. Ἀποστέλλεται σὺς ἐπαρχίας ἐπὶ ἀντικαταβολῇ, μὲ ἐπιβαρύνειν 5 δρχ.

Ἀποτανθῆτε:

ΘΕΟΔ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΝ

Ὁδὸς Ἀδρυάδων 3

Πάροδος Καλλιδρομίου Ἀθηνᾶς

Πρωτ. Ποτέ μοῦ δὲν τὸ πιστεῖται ὅς τοῦτο δὲ τὸ σπῆτι πᾶς θὰ μοῦ βγάνανε μεζὲ ψάρια τοῦ δυναμῆτι.

Δεῦτ. Δόντ' ἂν ἔχετε τροχάτα φάτε ψάρια πὸ τὴν τράτα

Πρωτ. Δέντια ἔχομε καινούργια μὰ δὲν τρώμε μελανούρια.

Δεῦτ. Δόντια ἔχουν κι' οἱ γαῖδαροι μὰ ποτέ δὲν τρώνε ψάρια.

Κάποια μεσαρίτισσα ἐπούλησε τὸ ἀρνὶ τῆς κατόπιν πολυήμερον διαπραγματεύσεως ὡς συνήθως, δεχθεῖσα τὸν καθιερωμένον δριμύ-

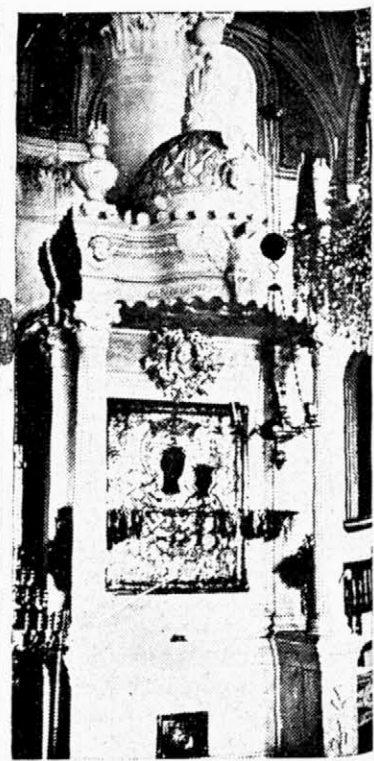
τατον ἔλεγχον τῆς γειτόνισσας. «Ἐκατὸν εἰκοσι σοῦ δίνανε καὶ δὲν τῶσες» ἔκατὸν σαράντα σοῦ δίνανε καὶ δὲν τῶσες. Ἐκατὸν πενήντα θεοπάλαβη τῶσες.

Πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀπέθανεν ἄνθρωπος. Οἱ χωριανοὶ συνεληλύθησαν τὴν χήραν αὐτοῦ. Τελευταῖος προσήλθεν ὁ πρῶτος. «Μωρή, σοῦ φτάνουνε τρία παιδιὰ. Πρόσεξε μὴν κάνῃς καὶ τέταρτο».

Εἰς τὸ «Παγκυθηραϊκόν» νοσοκομεῖον.

Ἰατροί. Πότε περίπου συνέλαβες, κερά;

Παθούσα. Ἐ, μαζί μὲ τὴν γελᾶμας ἐπῆρα κι' ἐγώ.

Στὴ Μεγαλόχαρη

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κ. Γιαννοῦλα Πέτρου Καλ-λιγέρου, ἔτεκε θῆλυ εἰς Κάλα-μον.

Ἡ κ. Μαρία Δημ. Καλλιγέ-ρου, ἔτεκε τὸν πέμπτον υἱὸν εἰς Πιτσινιάνικα.

Εὐχόμεθα νὰ ζήσῃ.

Παν. Ἰ. Γιαννιώτης
Παν. Καραγέλος

Ἡ κ. Μαντίνα Νικολάου Φαρ-δοῦλη ἔτεκε θῆλυ εἰς Ποταμόν.

Εὐχόμεθα νὰ ζήσῃ.

Εἰρήνη Ἰ. Τριφυλλῆ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΙΣ

Γεώργιος Κασσιμάτης ἐκ Καρ-βουνάδων—Εὐαγγελία Μιχ. Με-γαλοκονόμου ἐκ Ποταμοῦ, ἐδῶ-σαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχοντο γάμου.

Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.